

2016-53

Aktindsigt i patientjournal blev afgjort efter tidligere gældende regler. Vejledning om aktindsigt var forældet

Patientombuddet (senere Styrelsen for Patientsikkerhed) afslog at efterprøve en regions afgørelse om, at en kvinde af hensyn til sine pårørende alene kunne få delvis aktindsigt i sin egen patientjournal fra 1959. Patientombuddet – og senere styrelsen – mente ikke, at der efter sundhedsloven var ret til aktindsigt i patientjournaler, der var ældre end 1. januar 1987.

Myndighederne havde imidlertid overset, at en overgangsbestemmelse, som begrænsede aktindsigt i ældre patientjournaler, var blevet ophævet i 2007, og ombudsmanden fandt det derfor uheldigt, at styrelsen havde behandlet kvindens klage efter en regel, der ikke gjaldt længere.

Ombudsmanden kritiserede også Sundheds- og Ældreministeriet for ikke at have opdateret vejledning om aktindsigt mv. i helbredsoplysninger.

Endelig udtalte ombudsmanden, at han ikke var enig med ministeriet i, at Styrelsen for Patientsikkerhed ikke havde kompetence til at efterprøve, om regionen i forbindelse med sin behandling af kvindens aktindsigtsanmodninger havde handlet i overensstemmelse med forvaltningsloven.

(Sag nr. 16/00048)

Herunder gengives ombudsmandens udtalelse efterfulgt af en sagsfremstilling:

8. december 2016

Forvaltningsret

11241.2 – 11241.3 –
12.1 – 13.9

Ombudsmandens udtalelse

Afgrænsning

Min undersøgelse af din sag angår, om Styrelsen for Patientsikkerheds opfattelse – hvorefter der ikke gælder noget retskrav på aktindsigt i journaler oprettet før den 1. januar 1987 – er korrekt.

Jeg har desuden undersøgt, om Patientombuddet i sin afgørelse af 18. marts 2015 var berettiget til at undlade at efterprøve den afvejning, som Psykiatrien i Region Midtjylland i afgørelsen af 11. marts 2014 foretog af hensynet til dine pårørende over for hensynet til din interesse i at blive gjort bekendt med oplysningerne i din journal fra 1959.

Jeg har derimod ikke taget stilling til, om den konkrete afvejning, som blev foretaget i afgørelsen af 11. marts 2014 af Psykiatrien i Region Midtjylland, var korrekt.

Endelig har jeg behandlet spørgsmålet om, hvorvidt Styrelsen for Patientsikkerhed har kompetence til som led i behandlingen af aktindsigtssager efter sundhedsloven at tage stilling til, om regler i forvaltningsloven er overholdt.

Reglerne om aktindsigt i patientjournaler

Reglerne om aktindsigt i patientjournaler fandtes oprindeligt i § 9 i lov nr. 572 af 19. december 1985 om offentlighed i forvaltningen (offentlighedsloven). Efter denne bestemmelse havde den, om hvis helbredsforhold der var udarbejdet en sygehusjournal, ret til aktindsigt i journalen. Retten til aktindsigt kunne dog begrænses, i det omfang partens interesse i aktindsigten fandtes at burde vige for afgørende hensyn til den pågældende selv eller til andre private interesser.

Bestemmelsen gjaldt ikke for sygehusjournaler oprettet før lovens ikrafttræden den 1. januar 1987, bortset fra efterfølgende tilførsler til allerede eksisterende journaler, jf. offentlighedslovens § 17, stk. 3, 4. pkt.

§ 9 i den dagældende offentlighedslov blev ophævet ved lov nr. 504 af 30. juni 1993 om aktindsigt i helbredsoplysninger, idet indholdet i § 9 dog blev videreført i den nye lovs § 2.

Lov om aktindsigt i helbredsoplysninger trådte i kraft den 1. januar 1994, og i § 5, stk. 2, var indsat en overgangsbestemmelse, som havde følgende ordlyd:

OMBUDSMANDENS UDTALELSE

”**Stk. 2.** Loven har virkning for patientjournaler m.v. oprettet efter lovens ikrafttræden og for tilførsler til eksisterende patientjournaler m.v. foretaget efter lovens ikrafttræden. For oplysninger i patientjournaler m.v., der føres ved hjælp af elektronisk databehandling, har loven også virkning for registreringer foretaget før lovens ikrafttræden. For manuelle sygehusjournaler, der føres for den offentlige forvaltning, har loven virkning for journaler oprettet efter 1. januar 1987 og for tilførsler foretaget efter denne dato til journaler oprettet før 1. januar 1987.”

Lov om aktindsigt i helbredsoplysninger blev ophævet ved lov nr. 482 af 1. juli 1998 om patienters retsstilling (patientretsstillingsloven).

Af § 20 i denne lov fremgik det:

”**§ 20.** Fremsætter en patient begæring herom, skal patienten have meddelelse om, hvorvidt der behandles helbredsoplysninger om vedkommende indeholdt i patientjournaler m.v. Behandles sådanne oplysninger, skal der på patientens begæring og på en let forståelig måde gives patienten meddelelse om,

- 1) hvilke oplysninger der behandles,
- 2) behandlingens formål,
- 3) kategorierne af modtagere af oplysningerne og
- 4) tilgængelig information om, hvorfra disse oplysninger stammer.

Stk. 2. Retten efter stk. 1 kan dog begrænses, i det omfang patientens interesse i at blive gjort bekendt med oplysningerne findes at burde vige for afgørende hensyn til den pågældende selv eller til andre private interesser.”

Overgangsbestemmelsen i § 5, stk. 2, i lov om aktindsigt i helbredsoplysninger blev videreført i § 37 i patientretsstillingsloven.

I forlængelse af patientretsstillingsloven udstedte det daværende ministerium for sundhed og forebyggelse vejledning nr. 155 af 14. september 1998 om aktindsigt mv. i helbredsoplysninger. Vejledningen er fortsat gældende, og af vejledningens pkt. 3 fremgår det:

”Der har siden 1. januar 1987 været ret til aktindsigt i sygehusjournaler (...).

Retten til aktindsigt i sygehusjournaler gælder for journaler udfærdiget efter 1. januar 1987 og for tilførsler til eksisterende sygehusjournaler foretaget efter dette tidspunkt.

OMBUDSMANDENS UDTALELSE

...

Selvom patienten ikke har et retskrav på aktindsigt i journaler m.v. før 1. januar 1994 ført af praktiserende sundhedspersoner eller før 1. januar 1987 for så vidt angår sygehusjournaler, vil den ansvarlige autoriserede sundhedsperson ikke være afskåret fra at give patienten aktindsigt i sådanne helbredsoplysninger. Det kan ske efter en konkret vurdering af journaloplysningernes indhold og deres betydning for patienten.

..."

Patientretsstillingsloven blev ophævet, da sundhedsloven (lov nr. 546 af 24. juni 2005) den 1. januar 2007 trådte i kraft, og i den forbindelse blev patientretsstillingslovens § 20 videreført i sundhedslovens § 37.

Overgangsbestemmelsen i patientretsstillingslovens § 37 blev dog ikke tilsvarende videreført i sundhedsloven.

Sundhedslovens § 37 blev ændret ved lov nr. 1521 af 27. december 2009 om ændring af sundhedsloven, hvor bestemmelsen fik sin nugældende ordlyd. § 37, stk. 1 og 3, lyder således:

”§ 37. Den, om hvis helbredsforhold der er udarbejdet patientjournaler m.v., har på anmodning ret til aktindsigt heri. Patienten har endvidere på anmodning ret til på en let forståelig måde at få meddelelse om, hvilke oplysninger der behandles i patientjournalen m.v. efter 1. pkt., formålet hermed, kategorierne af modtagere af oplysningerne og tilgængelig information om, hvorfra disse oplysninger stammer.

...

Stk. 3. For optegnelser journalført før den 1. januar 2010 kan retten efter stk. 1 begrænses, i det omfang patientens interesse i at blive gjort bekendt med oplysningerne findes at burde vige for afgørende hensyn til den pågældende selv eller til andre private interesser.”

Ændringsloven trådte i kraft den 1. januar 2010, og af forarbejderne til loven fremgår det, at formålet med lovændringen bl.a. var at sikre patienter fuld indsigt i, hvad der er registreret i patientjournalen. Derfor blev det foreslået at udvide patienters adgang til aktindsigt, herunder til indsigt i, hvad andre har oplyst til journalen (lovforslag nr. L 54 af 30. oktober 2009 til lov om ændring af sundhedsloven, Folketingstidende 2009-10, de almindelige bemærkninger, pkt. 2.4.2).

Af bemærkningerne fremgår det dog, at det med forslaget foreslås:

OMBUDSMANDENS UDTALELSE

”(...) at fastholde den hidtidige adgang til om nødvendigt at begrænse adgangen til aktindsigt for så vidt angår optegnelser i patientjournaler m.v., som er journalført før lovens ikrafttræden, i det omfang patientens interesse i at blive gjort bekendt med oplysningerne findes at burde vige for afgørende hensyn til den pågældende selv eller til andre private interesser. Baggrunden herfor er et ønske om at respektere, at journaloplysninger før lovens ikrafttræden kan være givet af pårørende eller andre private i tillid til, at der ville være mulighed for om nødvendigt at begrænse patientens adgang til aktindsigt ud fra sådanne afgørende hensyn.

Bestemmelsen kan som hidtil fx anvendes til at begrænse psykiatriske patienters adgang til aktindsigt, i tilfælde hvor det vil være til alvorlig skade for patient- eller familieforholdet, hvis patienten fik kendskab til oplysninger, som fx pårørende måtte have givet til patientjournalen.”

Ombudsmandens vurdering

Aktindsigt

Den overgangsbestemmelse, som blev indført i offentlighedsloven af 1985 – og senest videreført i § 37 i patientretsstillingsloven – indebærer, at en patient ikke havde et retskrav på aktindsigt i sygehusjournaler, som var oprettet før den 1. januar 1987, men at den ansvarlige autoriserede sundhedsperson havde mulighed for at give patienten aktindsigt i journalen efter en konkret vurdering af journaloplysningernes indhold og deres betydning for patienten. Denne regel blev imidlertid ikke videreført i sundhedsloven.

Efter sundhedslovens § 37, stk. 1 og 3, har en patient ret til aktindsigt i sin patientjournal, men denne ret kan begrænses for optegnelser journalført før den 1. januar 2010, i det omfang patientens interesse i at blive gjort bekendt med oplysningerne findes at burde vige for afgørende hensyn til den pågældende selv eller til andre private interesser.

Da du den 7. februar 2011 og fremefter anmodede Psykiatrien i Region Midtjylland om aktindsigt i din journal fra 1959 mv., burde dine anmodninger således have været behandlet efter sundhedslovens § 37, stk. 1 og 3.

Jeg mener derfor, at det er uheldigt, at Patientombuddet i sin afgørelse af 18. marts 2015 ikke vurderede, om du burde meddeles aktindsigt efter sundhedslovens § 37, stk. 1 og 3, og herunder efterprøvede den afvejning, som Psykiatrien i Region Midtjylland i afgørelsen af 11. marts 2014 havde foretaget af hensynet til dine pårørende over for hensynet til din interesse i at blive gjort bekendt med oplysningerne i din journal fra 1959.

OMBUDSMANDENS UDTALELSE

Patientombuddet er nu nedlagt, og dets opgaver er overtaget af Styrelsen for Patientsikkerhed. Jeg har derfor henstillet til styrelsen, at den genoptager behandlingen af din sag. Jeg har desuden bedt styrelsen om at sende mig en kopi af sin afgørelse. Jeg har anmodet styrelsen om at modtage underretning om status i sagen inden tre måneder fra datoen på dette brev.

Jeg mener, at det er kritisabelt, at Sundheds- og Ældreministeriet ikke opdatere vejledningen om aktindsigt mv. i helbredsoplysninger, da sundhedsloven blev ændret i 2010. Jeg har noteret mig, at ministeriet i sit høringssvar af 19. august 2016 har angivet, at ministeriet nu vil foretage den nødvendige opdatering af vejledningen.

Styrelsen for Patientsikkerheds kompetence

Styrelsen for Patientsikkerheds kompetence er reguleret i lov om klage- og erstatningsadgang inden for sundhedsvæsenet.

Af lovens § 1, stk. 1, 1. pkt., følger det, at Patientombuddet (nu Styrelsen for Patientsikkerhed) bl.a. behandler klager fra patienter over forhold omfattet af sundhedslovens kapitel 8, herunder § 37 om aktindsigt.

Af forarbejderne til klage- og erstatningslovens § 1 fremgår det, at Patientombuddet i den forbindelse tager stilling til, om lovgivningen er tilsidesat (lovforslag nr. L 130 af 3. marts 2010 til lov om ændring af lov om klage- og erstatningsadgang inden for sundhedsvæsenet, lov om autorisation af sundhedspersoner og om sundhedsfaglig virksomhed, sundhedsloven og forskellige andre love, Folketingstidende 2009-10).

Udgangspunktet i dansk ret er, at en klagemyndighed (et rekursorgan) kan foretage en fuldstændig efterprøvelse af hele sagens faktum og alle sagens retlige spørgsmål (sagens jus), herunder almindelige retsgrundsætninger eller forvaltningsretlige regler, jf. Karsten Revsbech m.fl., Forvaltningsret, Almindelige emner, 6. udgave (2016), s. 337 ff., Karsten Loiborg m.fl., Forvaltningsret, 2. udgave (2002), s. 992, og Folketingets Ombudsmands beretning for 1994, s. 60 ff. (også offentliggjort på ombudsmandens hjemmeside).

Da der ikke i lov om klage- og erstatningsadgang inden for sundhedsvæsenet eller lovens forarbejder er konkrete holdepunkter for at antage, at en anden ordning var tilsigtet, er det min opfattelse, at § 1, stk. 1, i lov om klage- og erstatningsadgang inden for sundhedsvæsenet må forstås i overensstemmelse med det almindelige udgangspunkt, således at Styrelsen for Patientsikkerheds prøvelse i klagesager omfatter hele sagens faktum og alle sagens retlige spørgsmål.

OMBUDSMANDENS UDTALELSE

Jeg er derfor ikke enig med ministeriet i, at styrelsen ikke havde kompetence til som led i behandlingen af din klage over afslag på aktindsigt også at tage stilling til, om reglerne i forvaltningsloven var overholdt.

Jeg har gjort Styrelsen for Patientsikkerhed og Sundheds- og Ældreministeriet bekendt med min opfattelse.

...

Dine bemærkninger og spørgsmål til ombudsmanden

I dit høringssvar af 29. august 2016 til mig anfører du en række bemærkninger angående den hensynsafvejning, som Styrelsen for Patientsikkerhed i sit høringssvar af 4. maj 2016 henviser til skal foretages, når det skal vurderes, om du skal meddeles aktindsigt.

Som det fremgår, har jeg henstillet til styrelsen, at den genoptager behandlingen af din sag. Jeg har derfor sendt styrelsen en kopi af dit høringssvar, sådan at dine bemærkninger kan indgå i styrelsens nye behandling af din sag.

Ombudsmanden kan ikke behandle klager over forhold, der kan indbringes for en anden forvaltningsmyndighed, før denne myndighed har truffet afgørelse (§ 14 i lov om Folketingets Ombudsmand, jf. lovbekendtgørelse nr. 349 af 22. marts 2013). Efter praksis tager ombudsmanden normalt heller ikke stilling til forhold, som myndigheden ikke selv har haft lejlighed til at tage stilling til.

I dit høringssvar spørger du endvidere "om afvejningen af brug af gamle journaler i forbindelse med nye". Jeg forstår, at du her henviser til den tidligere gældende regel om, at der kunne meddeles aktindsigt i tilførsler til eksisterende sygehusjournaler foretaget efter 1. januar 1987.

Som jeg har beskrevet ovenfor, er dette ikke længere den gældende retstilstand, og jeg har derfor ikke anledning til at behandle dit spørgsmål.

Jeg henviser til § 16, stk. 1, i ombudsmandsloven. Det fremgår af denne bestemmelse, at ombudsmanden selv afgør, om en klage giver tilstrækkelig anledning til undersøgelse.

Endelig spørger du i dit høringssvar, "om der sker indberetning til ombudsmandens kontor (§ 71 tilsynet), når en person administrativt frihedsberøves".

Ombudsmanden modtager ikke sådanne indberetninger. Ombudsmanden foretager dog regelmæssige tilsynsbesøg bl.a. på steder, hvor mennesker er

OMBUDSMANDENS UDTALELSE

eller kan blive berøvet deres frihed. Du kan læse mere om ombudsmandens arbejde på hjemmesiden www.ombudsmanden.dk.

Endelig skal jeg gøre opmærksom på, at det såkaldte § 71-tilsyn ikke er en del af ombudsmandens virksomhed.

Folketingets § 71-tilsyn fører tilsyn med behandlingen af bl.a. tvangsindlagte psykiatriske patienter, tvangsanbragte børn og demente, der bliver tilbageholdt på et plejehjem.

Opgaven følger af grundlovens § 71, stk. 7, hvorefter behandlingen af administrativt frihedsberøvede personer undergives et af Folketinget valgt tilsyn, hvortil de pågældende skal have adgang til at rette henvendelse.

Du kan læse mere om Folketingets § 71-tilsyn på Folketingets hjemmeside, www.ft.dk.

Sagsfremstilling

Du anmodede den 7. februar 2011 Psykiatrien i Region Midtjylland om aktindsigt i dine sygehusjournaler fra 1959.

Den 9. marts 2011 modtog du delvist afslag på aktindsigt, idet du alene fik udleveret en kopi af et udskrivningsbrev dateret den 12. november 1964.

Du rettede herefter flere henvendelser om aktindsigt til Psykiatrien i Region Midtjylland, og den 11. marts 2014 fik du tilsendt et uddrag af et udskrivningsbrev af 27. april 1959. Regionen havde alene meddelt dig delvis aktindsigt i udskrivningsbrevet, idet regionen vurderede, at brevet indeholdt personfølsomme oplysninger om dine forældre, din søster og andre familiemedlemmer, og at disse oplysninger fortsat gav grundlag for at begrænse din aktindsigt.

Du klagede herefter bl.a. over Psykiatrien i Region Midtjyllands afgørelse om aktindsigt til Datatilsynet, som den 10. februar 2014 oversendte din klage til Patientombuddet.

Patientombuddet traf afgørelse i din sag den 18. marts 2015, og af afgørelsen fremgik det bl.a.:

"Begrundelse for afgørelsen af klagen

Anmodning om aktindsigt af 7. februar 2011

Patientombuddet kan oplyse, at en patient har ret til aktindsigt i sin journal. Det følger af sundhedslovens § 37.

Patientombuddet kan dog oplyse, at det fremgår af vejledning nr. 155 af 14. september 1998 om aktindsigt med videre i helbredsoplysninger punkt 3, at der siden den 1. januar 1987 har været ret til aktindsigt i sygehusjournaler. Retten til aktindsigt i sygehusjournaler gælder derfor alene journaler udfærdiget efter 1. januar 1987 og for tilførsler til eksisterende sygehusjournaler foretaget efter dette tidspunkt. Patienter har derfor ikke et retskrav på aktindsigt i sygehusjournaler ført før den 1. januar 1987 ifølge sundhedsloven.

Patientombuddet har bemærket, at A den 7. februar 2011 søgte om aktindsigt i journalmateriale fra 1959.

Patientombuddet kan videre oplyse, at det fremgår af den nævnte vejledning, at selvom patienten ikke har et retskrav på aktindsigt i journaler m.v. før 1. januar 1987, for så vidt angår sygehusjournaler, vil den ansvarlige autoriserede sundhedsperson ikke være afskåret fra at give patienten aktindsigt i sådanne helbredsoplysninger. Det kan ske efter en

konkret vurdering af journaloplysningernes indhold og deres betydning for patienten.

Endelig kan Patientombuddet oplyse, at selvom patienter ikke ifølge lovgivningen har en ret til aktindsigt i sygehusjournaler, kan der gives adgang til aktindsigt (meroffentlighed). En sundhedsperson kan således give aktindsigt i større omfang, end hvad der er pligt til i henhold til princippet om meroffentlighed.

Patientombuddet har ved sin afgørelse lagt til grund, at psykiatrisk afdeling B ved sin afgørelse af 9. marts 2011 nægtede A aktindsigt med henvisning til, at journalen er ført før 1. januar 1987 (og ikke 1985 som angivet i afgørelsen). Som anført i breve af 11. marts 2014 til henholdsvis A og Patientombuddet fik hun alene meraktindsigt i et udskrivningsnotat, da den øvrige del af journalen fra 1959 indeholdt personfølsomme oplysninger vedrørende A's forældre, søster samt andre familiemedlemmer af en sådan karakter, at der var grundlag for en begrænsning i aktindsigten.

Patientombuddet har kun kompetence til at tage stilling til, om håndteringen af en anmodning om aktindsigt i en patientjournal har været i strid med sundhedsloven. Patientombuddet har derfor ikke her taget stilling til, hvorvidt hensynet til A's pårørende kunne berettige et afslag på meraktindsigt i journalen fra 1959, herunder om hun modtog et tilstrækkeligt og fyldestgørende svar på sit brev af 11. juni 2014.

Patientombuddet finder herefter ikke grundlag for at fastslå, at Psykiatrien i Region Midtjylland handlede i strid med sundhedsloven ved ikke at give A aktindsigt, da der var tale om en journal fra 1959.

...

Anmodning om aktindsigt af 31. marts 2011

...

Det er dog Patientombuddets opfattelse, at A's henvendelse af 31. marts 2011 også må forstås som en anmodning om aktindsigt efter sundhedslovens regler, uanset at anmodningen er anført på en blanket om anmodning om indsigt efter persondatalovens bestemmelse om registreredes indsigtsret. Patientombuddet har herved lagt vægt på, at hun har anført, at: 'Lovgivningen er ikke til hinder for, at behandleren giver brugeren aktindsigt i helbredsoplysninger, der er indført i journalen, før 1. januar 1987'.

BILAG – SAGSFREMSTILLING

På baggrund heraf er det Patientombuddets vurdering, at det burde have stået klart for psykiatrisk afdeling B at A nu også ønskede aktindsigt i sin journal fra 1964, og at afdelingen burde have videresendt hendes anmodning til psykiatrisk afdeling C. Efter Patientombuddets opfattelse er det ikke tilstrækkeligt, at psykiatrisk afdeling B vejledte A om, hvor hun skulle henvende sig for at søge aktindsigt. Patientombuddet har herved lagt vægt på, at det efter forvaltningslovens § 7, stk. 2, påhviler en offentlig myndighed en pligt til at videresende en henvendelse til rette myndighed.

Patientombuddet har noteret sig, at det efterfølgende viste sig, at journalmaterialet fra A's indlæggelse i 1964 af uvisse årsager fandtes i kopi i bilagsmappen til hendes journal fra B. Dette ændrer ikke ved, at B burde have fremsendt hendes anmodning til rette afdeling, da man på tidspunktet for modtagelsen af aktindsigten var af den opfattelse, at journalen fra 1964 befandt sig i C's arkiv.

På denne baggrund finder Patientombuddet, at Psykiatrien i Region Midtjylland handlede i strid med forvaltningsloven ved håndteringen af A's anmodning om aktindsigt af 31. marts 2011.

...

Rykker af 20. maj 2014

...

Det er Patientombuddets vurdering, at det var berettiget, at C umiddelbart afviste A's anmodning om aktindsigt, da den psykiatriske journal tilsyneladende ikke var i afdelingens arkiv. Det er dog Patientombuddets opfattelse, at C burde have videresendt hendes anmodning til B, hvor afdelingen fejlagtigt troede, at hun var blevet behandlet i 1964. Efter Patientombuddets opfattelse er det ikke tilstrækkeligt, at C vejledte A om, hvor hun skulle henvende sig for at søge aktindsigt. Patientombuddet har herved lagt vægt på, at det efter forvaltningslovens § 7, stk. 2, påhviler en offentlig myndighed en pligt til at videresende en henvendelse til rette myndighed.

...

Patientombuddet finder herefter, at Psykiatrien i Region Midtjylland handlede i strid med sundhedsloven og forvaltningsloven ved håndteringen af A's rykker for anmodning om aktindsigt den 20. maj 2014."

BILAG – SAGSFREMSTILLING

Patientombuddet kritiserede i afgørelsen af 18. marts 2015 og i en senere afgørelse af 16. december 2015 også Psykiatrien i Region Midtjylland for ikke at have behandlet dine anmodninger om aktindsigt inden for de i sundhedsloven gældende frister.

Den 5. januar 2016 klagede du til mig. Du klagede bl.a. over Patientombuddets afgørelse af 18. marts 2015.

I anledning af din klage bad jeg den 1. april 2016 Styrelsen for Patientsikkerhed om en udtalelse om sagen og om at låne sagens akter.

I en udtalelse af 4. maj 2016 til mig skrev styrelsen bl.a.:

”Det er (...) styrelsens opfattelse, at den begrænsede prøvelsesadgang af de materielle regler om aktindsigt, som afgørelsen af 18. marts 2015 er et udtryk for, beror på den begrænsede kompetence, som styrelsen er tillagt i § 1 i klage- og erstatningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1113 af 7. november 2011. Det følger heraf, at styrelsen behandler klager fra patienter over *forhold omfattet af sundhedslovens kapitel 8*.

Sundhedslovens regler om aktindsigt i lovens kapitel 8 trådte i kraft den 1. januar 2007, og samtidigt blev lov nr. 482 af 1. juli 1998 om patienters retsstilling ophævet.

Lov om patienters retsstilling trådte i kraft den 1. oktober 1998. Heraf fremgik det af § 20, stk. 1, i kapitel 4, at hvis en patient fremsætter begæring herom, skal patienten have meddelelse om, hvorvidt der behandles helbredsoplysninger om vedkommende indeholdt i patientjournaler m.v.

Af lovens § 37 fremgår det i øvrigt, at kapitel 4 om aktindsigt har virkning for patientjournaler m.v. oprettet efter 1. januar 1994 og for tilførsler til eksisterende patientjournaler m.v. foretaget efter denne dato. For oplysninger i patientjournaler m.v., der føres ved hjælp af elektronisk databehandling, har kapitlet også virkning for registreringer foretaget før 1. januar 1994. For manuelle sygehusjournaler, der føres for den offentlige forvaltning, har kapitlet virkning for journaler oprettet efter 1. januar 1987 og for tilførsler foretaget efter denne dato til journaler oprettet før 1. januar 1987.

Af punkt 3 i den dertil knyttede vejledning (nr. 155 af 14. september 1998 om aktindsigt med videre i helbredsoplysninger), fremgår det, at der siden den 1. januar 1987 har været ret til aktindsigt i sygehusjournaler. Retten til aktindsigt i sygehusjournaler gælder derfor alene journaler udfærdiget efter 1. januar 1987 og for tilførsler til eksisterende sygehusjournaler foretaget efter dette tidspunkt. Patienter har derfor ikke et retskrav

BILAG – SAGSFREMSTILLING

på aktindsigt i sygehusjournaler ført før den 1. januar 1987 ifølge sundhedsloven.

Lov om patienters retsstilling afløste lov nr. 504 af 30. juni 1993 om aktindsigt i helbredsoplysninger.

Lov om aktindsigt i helbredsoplysninger trådte i kraft den 1. januar 1994. Med denne lov blev en patients ret til at se, hvilke oplysninger der er noteret om vedkommendes helbred udstrakt til patientjournaler m.v. ført af alle autoriserede sundhedspersoner og ikke kun sygehusjournaler. Af denne lovs § 2 fremgår det således, at den om hvis helbredsforhold der er udarbejdet patientjournaler m.v., har ret til aktindsigt heri.

Lov om aktindsigt i helbredsoplysninger har ifølge § 5, stk. 2, virkning for patientjournaler m.v. oprettet efter lovens ikrafttræden og for tilførsler til eksisterende patientjournaler m.v. foretaget efter lovens ikrafttræden. For oplysninger i patientjournaler m.v., der føres ved hjælp af elektronisk databehandling, har loven også virkning for registreringer foretaget før lovens ikrafttræden. For manuelle sygehusjournaler, der føres for den offentlige forvaltning, har loven virkning for journaler oprettet efter 1. januar 1987 og for tilførsler foretaget efter denne dato til journaler oprettet før 1. januar 1987.

Ifølge § 3, stk. 4, kan afgørelser om aktindsigt påklages til Sundhedsvæsenets Patientklagenævn. Det fremgår dog af bemærkningerne til lovens § 3, at klageadgangen allerede var overført til Patientklagenævnet med oprettelsen heraf den 1. januar 1988, jf. lov nr. 397 af 10. juni 1987 om sundhedsvæsenets centralstyrelse m.v.

Da lov om aktindsigt i helbredsoplysninger trådte i kraft ophævedes samtidigt § 9 i lov nr. 572 af 19. december 1985 om offentlighed i forvaltningen. Det fulgte af § 9, stk. 1, at den om hvis helbredsforhold der er udarbejdet en sygehusjournal, har ret til aktindsigt i journalen. Retten til aktindsigt kunne dog begrænses i det omfang, partens interesse i aktindsigt findes at burde vige for afgørende hensyn til den pågældende selv eller til andre private interesser, jf. § 9, stk. 2.

Lov om offentlighed i forvaltningen trådte i kraft den 1. januar 1987.

Det fremgår af punkt 2 i den dertil knyttede vejledning nr. 128 af 5. november 1986 om aktindsigt i sygehusjournaler, at sygehusjournaler, der oprettes efter den 31. december 1986, og tilførsler til eksisterende sygehusjournaler, der foretages efter dette tidspunkt, er omfattet af lovens § 9 og dermed undergivet aktindsigt. Der er ikke noget til hinder for, at den

BILAG – SAGSFREMSTILLING

ansvarlige læge også giver en patient indsigt i journaler oprettet og ført før 1. januar 1987, men patienten har ikke krav herpå.

Efter vejledningen kan klager over afgørelser, der går ud på nægtelse af aktindsigt begrundet i offentlighedslovens § 9, stk. 2, indbringes for Sundhedsstyrelsen, eventuelt gennem vedkommende embedslægeinstitution.

Som det fremgår af ovenstående gennemgang, har det konsekvent været forudsætningen, at reglerne om ret til aktindsigt i en journal, som først udmøntede sig i offentlighedslovens § 9 og sidenhen i tilsvarende regler i henholdsvis lov om aktindsigt i helbredsoplysninger, lov om patienters retsstilling og nu sundhedsloven, alene var gældende for de journaler og tilførsler, som blev oprettet efter den pågældende dato for ikrafttrædelse.

Det var på baggrund af ovenstående det tidligere Patientklagenævns praksis, når nævnet behandlede en klage over afslag på aktindsigt i en sygehusjournal fra før 1. januar 1987, at anføre, at patienten ikke havde et retskrav herpå, og at det derfor ikke var en lovovertrædelse at afslå anmodningen om aktindsigt.

I samme ombæring oplyste Patientklagenævnet, at den ansvarlige sundhedsperson i almindelighed dog ikke ville være afskåret fra at give patienten aktindsigt i helbredsoplysninger fra før 1. januar 1987 og derved kunne give aktindsigt i større omfang, end hvad der var pligt til, i henhold til princippet om meroffentlighed i den dagældende offentlighedslovs § 4, stk. 1, 2. pkt. Patientklagenævnet henviste til pkt. 8 i vejledning nr. 11687 af 3. november 1986 om offentlighed i forvaltningen og oplyste, at såfremt oplysningerne i et dokument ikke er fortrolige, eller hensynet til andre ikke taler afgørende imod, bør myndigheden i almindelighed imødekomme en begæring om aktindsigt, selvom myndigheden ikke er forpligtet hertil. Patientklagenævnet foretog herefter en konkret vurdering af journaloplysningernes indhold og deres betydning for patienten, herunder om det måtte antages at være til skade for patienten eller andre, at patienten fik de ønskede oplysninger. Såfremt der ikke var oplysninger i journalen, der talte imod en imødekommelse af patientens anmodning om aktindsigt, fandt nævnet, at det *ville have været hensigtsmæssigt*, om den pågældende sundhedsperson på baggrund af en konkret vurdering i videst muligt omfang havde givet aktindsigt i journalen.

Styrelsen henviser i den forbindelse til det tidligere Patientklagenævns reaktionsmuligheder som beskrevet i § 14, stk. 1, nr. 1 til 9, i bekendtgørelse nr. 662 af 14. september 1998 om forretningsorden for Sundhedsvæsenets Patientklagenævn.

Efter etableringen af Patientombuddet, der pr. 1. januar 2011 overtog kompetencen til at træffe afgørelser i klagesager om patienters aktindsigt fra det tidligere patientklagenævn, vurderede det daværende Patientombuddet, at ovenstående praksis skulle videreføres i det omfang, det var muligt henset til Patientombuddets reaktionsmuligheder. Det var imidlertid Patientombuddets opfattelse, at der ikke var hjemmel til – i nogen form – at påtale en sundhedspersons manglende aktindsigt givet i henhold til princippet om meroffentlighed. Det fremgår således af bemærkningerne til klage- og erstatningsloven, at Patientombuddet i forbindelse med klager over reglerne i sundhedslovens kapitel 4-9 i den forbindelse tager stilling til, om lovgivningen er tilsidesat.

Baggrunden for, at en sundhedsperson ikke har pligt til at udlevere journalmateriale fra før 1987, må efter styrelsens fortsatte opfattelse være, at sundhedspersonen på daværende tidspunkt udfærdigede sin journal ud fra den forudsætning, at der ikke var mulighed for aktindsigt. Styrelsen henviser til kapitel VII, A 5 (dokumenter fra tiden før lovens ikrafttræden (lovens § 13, stk. 2), side 148, 1. spalte, i betænkning nr. 857/1978 om offentlighedslovens revision. Heraf følger, at det ifølge bemærkningerne og kommissionsbetænkningen er fundet rigtigst, at dokumenter, der er udstedt før lovens ikrafttræden, ikke er omfattet af dens bestemmelser, og at dokumenter, som er udfærdiget ud fra forudsætningen om den nu bestående retstilstand med hensyn til offentlighed i forvaltningen, ikke bør undergives offentlighed.

Styrelsen har hæftet sig ved, at en tilsvarende regelanvendelse er kommet til udtryk i sundhedslovens § 37, stk. 3, hvorefter retten til aktindsigt kan begrænses i det omfang, at patientens interesse i at blive gjort bekendt med oplysningerne findes at burde vige for afgørende hensyn til den pågældende selv eller til andre private interesser. Dette gælder dog kun, for så vidt angår optegnelser journalført før den 1. januar 2010. Før denne dato var det muligt for sundhedsmyndigheder og sundhedspersoner at begrænse retten til aktindsigt efter den dagældende bestemmelse i § 37, stk. 2, efter de samme betingelser som nu er nævnt i § 37, stk. 3.

Baggrunden for at lade patientens udvidede adgang til aktindsigt – som efter den 1. januar 2010 altså ikke længere kan begrænses i samme omfang som tidligere – gælde alene for optegnelser i patientjournaler, som er journalført efter lovens ikrafttræden, er et ønske om at respektere, at journaloplysninger før lovens ikrafttræden kan være givet af pårørende eller andre private i tillid til, at der ville være mulighed for om nødvendigt at begrænse patientens adgang til aktindsigt ud fra sådanne afgørende hensyn. Det fremgår af lovbemærkningerne til bestemmelsen.

Styrelsen har desuden hæftet sig ved, at der ikke i sundhedsloven er fastsat et meroffentlighedsprincip som i offentlighedslovens § 14 og forvaltningslovens § 10, hvorefter det i forbindelse med behandlingen af en anmodning om aktindsigt skal overvejes, om der kan gives aktindsigt i dokumenter og oplysninger i videre omfang, end hvad ansøgeren har et egentligt krav på. Et sådant meroffentlighedsprincip blev ej heller indført i sundhedsloven, da tidsfristen for at meddele aktindsigt i øvrigt blev konsekvensrettet fra 10 dage til 7 arbejdsdage i henholdsvis sundhedslovens § 38, stk. 1 (lov nr. 519 af 26. maj 2014), i offentlighedslovens § 26, stk. 2 (lov nr. 606 af 12. juni 2013) samt i forvaltningslovens § 16, stk. 2 (lov nr. 638 af 12. juni 2013), og hvorved der i samme ombæring blev indsat et meroffentlighedsprincip i forvaltningsloven.”

Styrelsen for Patientsikkerheds udtalelse gav anledning til, at jeg den 6. juni 2016 også anmodede Sundheds- og Ældreministeriet om en udtalelse om sagen.

I en udtalelse af 19. august 2016 til mig skrev ministeriet bl.a.:

”Styrelsen for Patientsikkerheds kompetence

...

Sundheds- og Ældreministeriet skal oplyse, at det følger af klage- og erstatningslovens § 1, stk. 1, 1. pkt., at Styrelsen for Patientsikkerhed, jf. §§ 11 og 12, behandler klager fra patienter over sundhedsvæsenets sundhedsfaglige virksomhed og forhold omfattet af sundhedslovens kapitel 4-9 og afsnit IV med undtagelse af klager, hvor der i den øvrige lovgivning er foreskrevet en anden klageadgang.

Bestemmelsen blev indsat i loven ved lov nr. 706 af 25. juni 2010. Af bemærkningerne til § 1, stk. 1, fremgår:

’Patientombudet kan efter bestemmelsen også tage stilling til klager over reglerne i sundhedslovens kapitel 4-9, dvs. reglerne om patientens retsstilling, herunder regler om informeret samtykke, tavshedspligt og aktindsigt i patientjournaler m.v. Patientombudet tager i den forbindelse stilling til, om lovgivningen er tilsidesat.’

Til lovens § 2, som vedrører Sundhedsvæsenets Disciplinærnævns kompetence, fremgår endvidere af bemærkningerne:

’Det følger af forslaget, at klager over stillingtagen til aktindsigt i patientjournaler, jf. reglerne i sundhedslovens kapitel 8, ikke kan behandles af Disciplinærnævnet, men derimod vil være omfattet af Patientombudets

kompetence. Patientklagenævnet har hidtil kunnet tage stilling til sådanne klager, men i forbindelse med etableringen af den nye adgang til at klage over sundhedsvæsenets faglige virksomhed til Patientombudet, findes det mest hensigtsmæssigt at overføre kompetencen til at afgøre klager over aktindsigt efter sundhedslovens kapitel 8 til Patientombudet. Baggrunden herfor er, at det både kan være en bestemt sundhedsperson og en myndighed eller institution, der tager stilling til spørgsmål om aktindsigt. Også i de tilfælde, hvor en bestemt sundhedsperson tager stilling til patientens ret til anmodning om aktindsigt i patientjournaler m.v., påhviler det overordnede ansvar for, at aktindsigt meddeles i overensstemmelse med loven, den driftsansvarlige myndighed, jf. sundhedslovens § 38. På den baggrund forekommer den nuværende mulighed for, at udtale kritik af en bestemt sundhedsperson, hvis denne ikke har meddelt aktindsigt i overensstemmelse med sundhedslovens regler, ikke hensigtsmæssig. Når Patientombudet fremover tager stilling til klager over adgang til aktindsigt, vil Patientombudet således – hvis aktindsigt helt eller delvis er nægtet i strid med sundhedslovens regler – rette sin afgørelse herom til den driftsansvarlige myndighed.'

På baggrund af ovenstående finder Sundheds- og Ældreministeriet, at Styrelsen for Patientsikkerhed ved afgørelser af klager over aktindsigt efter sundhedslovens kapitel 8, kun har kompetence til at vurdere afgørelsen om aktindsigt ud fra reglerne i sundhedsloven. Styrelsen for Patientsikkerhed har således ikke kompetence til som led i behandlingen af sådanne sager at tage stilling til, hvorvidt regler i forvaltningsloven er overholdt eller ej.

I tilfælde, hvor en person, der har anmodet om aktindsigt hos regionen, mener at forvaltningslovens regler ikke er overholdt, kan vedkommende rette henvendelse til Statsforvaltningen, idet Statsforvaltningen fører tilsyn med, at regionerne handler lovligt.

Styrelsen for Patientsikkerheds afgørelse vedrørende forvaltningsloven

Patientombuddet har i deres afgørelse af 18. marts 2015 vurderet, at psykiatrisk afdeling B burde have videresendt A's anmodning om aktindsigt af 31. marts 2011 til psykiatrisk afdeling C.

Patientombuddet har endvidere vurderet, at C, for så vidt angår rykkeren af 20. maj 2014, burde have videresendt A's anmodning til B.

I begge tilfælde har Patientombuddet fundet, at Psykiatrien i Region Midtjylland handlede i strid med forvaltningslovens § 7, stk. 2, ved håndteringen af anmodningen om aktindsigt og rykkeren.

Sundheds- og Ældreministeriet skal i den forbindelse bemærke, som følge af vurderingen i det foregående afsnit, at det daværende Patientombuddet ikke havde kompetence til at vurdere forholdene ud fra forvaltningslovens regler. Patientombudet havde således ikke kompetence til at tage stilling til, hvorvidt reglerne i forvaltningsloven var overholdt eller ej.

Retten til aktindsigt i patientjournaler m.v.

...

Sundheds- og Ældreministeriet skal bemærke, at reglerne om aktindsigt i patientjournaler m.v. tidligere fulgte af kapitel 4 i lov nr. 482 af 1. juli 1998 om patienters retsstilling, som trådte i kraft den 1. oktober 1998.

Retten til aktindsigt fulgte af lovens § 20:

'§ 20. Fremsætter en patient begæring herom, skal patienten have meddelelse om, hvorvidt der behandles helbredsoplysninger om vedkommende indeholdt i patientjournaler m.v. Behandles sådanne oplysninger, skal der på patientens begæring og på en let forståelig måde gives patienten meddelelse om,

- 1) hvilke oplysninger der behandles,*
- 2) behandlingens formål,*
- 3) kategorierne af modtagere af oplysninger og*
- 4) tilgængelig information om, hvorfra disse oplysninger stammer.*

Stk. 2. Retten efter stk. 1, kan dog begrænses, i det omfang patientens interesse i at blive gjort bekendt med oplysningerne findes at burde vige for afgørende hensyn til den pågældende selv eller til andre private interesser.'

Af lovens § 37 fremgik følgende overgangsbestemmelse:

'§ 37. Kapitel 4 har virkning for patientjournaler m.v. oprettet efter 1. januar 1994 og for tilførsler til eksisterende patientjournaler m.v. foretaget efter denne dato. For oplysninger i patientjournaler m.v., der føres ved hjælp af elektronisk databehandling, har kapitlet også virkning for registreringer foretaget før 1. januar 1994. For manuelle sygehusjournaler, der føres for den offentlige forvaltning, har kapitlet virkning for journaler oprettet efter 1. januar 1987 og for tilførsler foretaget efter denne dato til journaler oprettet før 1. januar 1987.'

Af bemærkningerne til § 37 fremgår, at bestemmelsen er en videreførelse af overgangsbestemmelsen i § 5, stk. 2, i lov nr. 504 af 30. juni 1993

BILAG – SAGSFREMSTILLING

om aktindsigt i helbredsoplysninger. Det anføres endvidere, at det som hidtil er nødvendigt at undtage patientjournaler m.v., der er udfærdiget før henholdsvis 1. januar 1987 og 1. januar 1994, fra retten til aktindsigt.

Efter lov om patienters retsstilling skulle der dermed skelnes mellem elektroniske og manuelle journaler.

Som patient havde man i medfør af bestemmelserne retskrav på at få meddelt oplysninger i elektroniske patientjournaler for registreringer foretaget såvel før som efter 1. januar 1994, medmindre adgangen kunne begrænses i medfør af § 20, stk. 2.

Som patient havde man endvidere retskrav på at få meddelt oplysninger i manuelle sygehusjournaler, der førtes af den offentlige forvaltning, for så vidt angår de journaler, som var oprettet efter 1. januar 1987 og for tilførsler foretaget efter denne dato til journaler oprettet før 1. januar 1987, medmindre adgangen kunne begrænses i medfør af § 20, stk. 2.

For så vidt angik patientjournaler m.v. oprettet efter 1. januar 1994 og for tilførsler til eksisterende patientjournaler m.v. foretaget efter 1. januar 1994, havde man som udgangspunkt retskrav på aktindsigt heri, uanset om oplysningerne var opbevaret i manuelle registre eller elektronisk.

I vejledning nr. 155 af 14. september 1998 om aktindsigt m.v. i helbredsoplysninger, som er udstedt i medfør af lov om patienters retsstilling, og som stadig er gældende, fremgår følgende af vejledningens punkt 3:

'Der har siden 1. januar 1987 været ret til aktindsigt i sygehusjournaler, og fra 1. januar 1994 har der været ret til aktindsigt i praktiserende sundhedspersoners patientjournaler m.v.

Selvom patienten ikke har et retskrav på aktindsigt i journaler m.v. før 1. januar 1994 ført af praktiserende sundhedspersoner eller før 1. januar 1987 for så vidt angår sygehusjournaler, vil den ansvarlige autoriserede sundhedsperson ikke være afskåret fra at give patienten aktindsigt i sådanne helbredsoplysninger. Det kan ske efter en konkret vurdering af journaloplysningernes indhold og deres betydning for patienten.'

Lov om patienters retsstilling blev ophævet ved sundhedslovens ikrafttrædelse 1. januar 2007.

Retten til aktindsigt efter § 20 i lov om patienters retsstilling blev videreført uændret i sundhedslovens § 37, og der henvises i bemærkningerne til den tidligere gældende § 20.

BILAG – SAGSFREMSTILLING

Ved vedtagelsen af sundhedsloven ses overgangsbestemmelsen, som fulgte af § 37 i lov om patienters retsstilling, ikke at være videreført. Dette forhold ses ikke særligt behandlet i forarbejderne til sundhedsloven.

Som følge af, at overgangsbestemmelsen er blevet ophævet ved ikrafttrædelsen af sundhedsloven, skal retsstillingen alene vurderes ud fra bestemmelsen i sundhedslovens § 37.

Sundhedslovens § 37 blev ændret ved lov nr. 1521 af 27. december 2009, hvorefter den fik følgende ordlyd, som er gældende i dag:

'§ 37. Den, om hvis helbredsforhold der er udarbejdet patientjournaler m.v., har på anmodning ret til aktindsigt heri. Patienten har endvidere på anmodning ret til på en let forståelig måde at få meddelelse om, hvilke oplysninger der behandles i patientjournalen m.v. efter 1. pkt., formålet hermed, kategorierne af modtagere af oplysningerne og tilgængelig information om, hvorfra disse oplysninger stammer.

Stk. 2. En forældremyndighedsindehavers adgang til aktindsigt i en mindreårige patientjournal m.v. efter stk. 1, jf. § 14, kan begrænses, i det omfang forældremyndighedsindehaverens interesse i at blive gjort bekendt med oplysningerne findes at burde vige for afgørende hensyn til den mindreårige.

Stk. 3. For optegnelser journalført før den 1. januar 2010 kan retten efter stk. 1 begrænses, i det omfang patientens interesse i at blive gjort bekendt med oplysningerne findes at burde vige for afgørende hensyn til den pågældende selv eller til andre private interesser.'

Det fremgår af lovbemærkningerne til lov nr. 1521 af 27. december 2009, at formålet med ændringen af bestemmelsen er – som hovedregel – at give ubegrænset adgang til egne journaloptegnelser – både elektroniske og papirbaserede.

På baggrund heraf har patienter, om hvis helbredsforhold der er udarbejdet patientjournaler m.v., som udgangspunkt retskrav på aktindsigt i disse, uanset hvornår journalerne er oprettet.

I forhold til optegnelser, der er journalført før den 1. januar 2010, kan retten til aktindsigt dog begrænses i medfør af bestemmelsens stk. 3. Af lovbemærkningerne til lov nr. 1521 af 27. december 2009 fremgår det, at baggrunden for bestemmelsen bl.a. er et ønske om at respektere, at journaloplysninger fra før lovens ikrafttræden (den 1. januar 2010) kan være givet af pårørende eller andre private i tillid til, at der ville være mu-

BILAG – SAGSFREMSTILLING

lighed for om nødvendigt at begrænse patienters adgang til aktindsigt ud fra sådanne afgørende hensyn.

Vejledningen blev ikke ændret i forbindelse med vedtagelsen af sundhedsloven eller den efterfølgende ændring af sundhedslovens § 37 i 2009, hvorfor indholdet heraf relaterer sig til lov om patienters retsstilling.

Idet overgangsbestemmelsen i lov om patienters retsstilling blev ophævet ved vedtagelsen af sundhedsloven, og retsstillingen derfor udelukkende skal vurderes ud fra sundhedslovens § 37, findes vejledningen ikke at kunne ændre herved, idet administrative forskrifter ikke må stride mod gældende lovgivning, jf. retskildehierarkiet.

Ved anmodninger om aktindsigt i ældre patientjournaler finder Sundheds- og Ældreministeriet således, at patienten i alle tilfælde har et retskrav på aktindsigt heri, med undtagelse af tilfælde, hvor retten hertil kan begrænses i medfør af sundhedslovens § 37, stk. 3.

På baggrund heraf finder Sundheds- og Ældreministeriet, at det ikke var i overensstemmelse med gældende ret at afvise en aktindsigtsanmodning i en patientjournal fra 1959, med den begrundelse at patienter ikke har retskrav på journalmateriale fra før 1. januar 1987.

Afslaget vil således alene kunne meddeles med baggrund i de hensyn, der fremgår af sundhedslovens § 37, stk. 3.

[Sundheds- og Ældreministeriet; min bemærkning] vil gøre Styrelsen opmærksom på denne vurdering, og anmode styrelsen om at genoverveje sin praksis i lyset heraf. Desuden vil ministeriet foretage den nødvendige opdatering af vejledning om aktindsigt m.v. i helbredsoplysninger.”

Den 23. august 2016 sendte jeg Styrelsen for Patientsikkerheds og Sundheds- og Ældreministeriets udtalelser til dig, og jeg bad om at modtage dine eventuelle bemærkninger til de to udtalelser. Jeg modtog herefter den 29. august 2016 dine bemærkninger.